

tets Arbejdere kan jeg henholde mig til de Udtalelser, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Det forekommer mig dog, at da denne Sag nu har været for i flere Aar, og da der fra tidligere Forsvarsministres Side er givet disse Folk Løfte om, at deres Kaar skulde blive forbedrede, kan man ikke blive ved at holde dem hen Aar efter Aar. Den ene Gang siger man til dem: I kunne vente, til Forsvarslovene ere gennemførte, den anden Gang siger man til dem: I maa vente, til Officererne have faaet deres Lønninger forbedrede, og saa siger man til dem: Nej, I maa vente, til vi have faaet hele denne Sag fra Kommissionen. Man kan ikke vedblive at holde disse Folk hen Aar efter Aar med saadanne Løfter og saadanne Udtalelser. Jeg synes, at nu maa der handles, og hvis man ikke kan naa saa vidt i Kommissionen, at vi kunne tage endeligt Standpunkt til Sagen, synes jeg meget godt, den kan tages op til Finanslovens tredie Behandling, og at man, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds antydede, kunde give disse Folk et procentvis Tillæg.

Med Hensyn til de 17,500 Kr., der staa opført paa § 26, til Akkumulatorbatterier, maa jeg sige, at for mig er det ikke en Formsag. For Statskassen kan det være ret ligegyldigt, om det Beløb staa opført paa § 26 eller paa § 23, Staten skal ud med Pengene i hvert Tilfælde. Men jeg mener, at naar vi paa § 23 have opført et Beløb af 840,000 Kr. til Vedligeholdelse af Flaadens Skibe og Fartøjer, kunde denne Bevilling meget godt være gaaet ind derunder. Jeg mindes fra tidligere Tider, medens Højre sad ved Magten, at naar Minister Ravn kom til Finansudvalget med sine Krav, sagde man ikke til ham: Du skal stryge det og det, nej; man sagde til ham oppe i Finansudvalget: Saa meget har du forlangt, men nu slaa vi f. Eks. 20 pCt. af, og saa maa du selv om, hvordan du vil indrette det. Ministeren jamrede sig altid paa det ynkeligste, naar man bød ham at slaa disse 20 pCt. af, men han fandt altid meget godt ud af, hvor han kunde skære bort, saa at Bevillingen blev noget nedsat. Det er altsaa det, jeg har ment med, at man helt kunde stryge denne Bevilling paa § 26. Der er sikkert Penge nok i de 840,000 Kr. paa § 23 til ogsaa at afholde den Udgift. Det har selvfølgelig ikke saa meget at sige med de 17,500 Kr. I disse flotte Tider, hvor man lader Millioner rulle til Militærvæsenet, er dette

kun en Draabe i Havet, det indrømmer jeg.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forhøjelse af Understøttelsen til Baadmand Ruby er det meget rigtigt, som den ærede Ordfører har sagt, at vi ønskede at faa denne Sag taget op til fornyet Overvejelse, og at vi ønskede nogle Oplysninger om, hvordan hans Formuesforhold for øvrigt vare. Disse Oplysninger have vi faaet. Hvordan hans Legemstilstand er, ved jeg ikke, men jeg antog, at den fremgik af de Bemærkninger, som ledsagede Forslaget, hvor man siger, at han er en svagelig og gammel Mand, og saa mente jeg, at naar Ministeren siger det, var det tilstrækkeligt til, at man deraf kunde slutte, at han ogsaa af den Grund kunde trænge til Hjælp. Ministeren sagde, at Baadmand Ruby var egentlig ikke Statens Embedsmand. Nej, det er han ganske vist ikke, men han er dog en Mand, der staa i Statens Tjeneste og staa paa en meget udsat Post. Der er faa af vore Embedsmænd, maaske slet ingen, der ere udsatte for saadanne Farer som de Folk, der ere ansatte i Redningsvæsenets Tjeneste. Men der er paa den anden Side heller ingen, man byder saa smaa Understøttelser som disse Folk. 120 Kr., synes jeg, er en meget lille Understøttelse. Det er næsten ingen Nytte til at byde en fattig Mand en saadan Understøttelse. Det vil mange Gange bevirke, at naar han søger Alderdomshjælp, vil man afkorte noget. Ganske vist, de 100 Kr. maa man ikke tage Hensyn til, men de 20 Kr. kan man afkorte, og der kan være mange Sogneraad, som ville benytte sig af et saadant Forhold. Jeg synes, disse Folk, som sætte deres Liv i Vove i Tjenesten, bør Staten sikre saaledes, at de vide, at gaar det galt, er der sørget for dem og deres efterladte fra Statens Side. Men nu glæder det mig at høre, at den ærede Ordfører ogsaa er villig til at tage Sagen frem til fornyet Overvejelse, og jeg haaber da, at vi kunne naa til et bedre Resultat end det, der foreligger i Øjeblikket.

Ordføreren (Carl Hansen): Med Hensyn til Spørgsmaalet om Orlogsværftets Arbejders Løn husker jeg vist ikke fejl i, at det ærede Løn Medlem i Fjor udtalte sin Glæde over, at den daværende Forsvarsminister vilde nedsætte en Kommission til Undersøgelse af dette Forhold. Men naar det er Tilfældet, synes jeg ogsaa, det maatte lige bagved det ærede Medlems Tak til